

FELVIDÉKI HIRLAP

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor
Negyedévre 2 kor. 50 fill. = Egyes szám ára 10 fillér.

Főszerkesztő:
Dr. Böhm Aladár.

Felolvas szerkesztő:
Dr. Fuchs Lipót.

Megjelenik: minden csütörtök és vasárnap.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Eperjes, Pá-utca 37-ik szám.
Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Az új rendőrkapitány.

Városunk rendőrkapitányi állására a pályázatot kiírták már. A pályázati határidő jövő hó 16-ikán jár le. Sűrűn emlegetik már az egyes aspiránsokat, kiknek egyikemásika nyilatkozott is ez ügyben.

Nagy horderejű, közérdekű kérdés döntése előtt állunk. Bármon mondható, hogy a rendőrkapitányi állás személyi oldalának helyes, igazságos, egyoldalú és egyéni tendenciáktól függetlenül történendő elintézése épp oly nagyfontosságú, épp oly elsőrendű életkérdés városunk közérdekének, mint maga ezen széles hatalmi jogkörrel felruházott hivatal betöltése. Nem elég a hivatal betöltése, a személy kivétele, hanem félretéve minden mellékérdemet, visszautasítva minden jogosulatlan, hivatalon túlekedést, oly egyéni, oly férfit kell a művelt város elsőrendű közigazgatási hivatalának hivatali székébe ültetni, a ki nemcsak akar, de tud is az elvállalt és reá várakozó feladatoknak megfelelni, a ki nemcsak vállalkozik, de képes is arra, hogy közmegelégedésre, a közérdek vezérelvét szem előtt tartva, tetterővel és tudással, energiával és jóakarattal működjék hivatalának olykor érdemet, dicséretet és babért, olykor gáncsot, hátlatlan-

got és tövist produkáló terén. Nem csupán az üresedésben levő hivatali szék betöltése a feladat, hanem éppen ama férfi személyének kiválasztása, a ki e hivatalra rátermett, kit a közvélemény szívesen fogad majd e hivatalban. A rendőrkapitány a város közéletében, közigazgatásában elsőrendű szerepet tölt be, és neveltségessé válnék az egész közigazgatás, ha e fontos szerep valami tehetség-telen statisztára bízámék.

A személyes érdemek és kitűnőség jelszavának kell győzedelmeskednie ez ügyben. A rendőrkapitányi állás nem arra való, hogy bukott ekzisztenciák, vagy olyanok, kik más téren érvényesülni nem tudnak, menhelynek tekintésék. Erre való a rokkantak auluma. A ki e hivatal külsőbét mint hivatalfő át-lépní akarja, legyen oly egyéniség, a ki egyéni képességeinek és rátermettségének előzetes tudatában kinevezetéstől saját tehetsége természetesen jutalmának, a személyes kiválóság elismerésének tekintse, ne pedig kuncnak, szerencsének, avagy küzdelmes fáradozásból szerzett protekció érdemtelen eredményének.

Az eperjesi rendőrkapitányi állás rendszerint minden pályázat alkalmával különböző érdekeknek, hivatalon kívüli érdekeknek, elkieseredett

tülekedéseknek megindítója. Minden oldalról nyalodossák a protekció piszkos hullámai. Bár e hivatalnak oly magasan kellene állania az egyéni önző áramlatok felett, hogy oda illy egyoldalú, egyéni aspirációk el ne érhessenek, mégis — sejnös — a multban épp az ellenkező eredményeket konstatalhatuk. Talán egy kinevezés kivételével a többi mind a protekció büfével volt megfertözve. A pályázók között rendszerint alig van egykettő, a ki valóban a hivatalnak, egyéni képességei érvényesülésére alkalmas hivatalnak tekintené az állást. Nekik rendszerint csak a hivattall járó jövedelem, fizetés és „sine-cura” kell. És a kicsinyes, számközsára készítő versenyben rendszerint az a győztes, a ki a leghatározottab, legbefolyásosabb protekció jegyében indul meg. Mert protekció nélkül nincs hivatal, nincs boldogulás és a személyes érdem elismerése.

Mindéz természetesen inkább a multa vonatkozik. Sem okunk, sem jogunk arra, hogy jelenlegi főispánunk igazgárgéretében és objektivitásában kételkedjünk. Sőt ellenkezőleg, éppen reméljük, hogy nála a „protekció rendszer” kicsinyes intrikái és egyoldalú törekvései sikertelenek maradnak és nem a protektort, nem a nevet, nem a

családi összeköttetést fogja majd a pályázóknál figyelembe részesíteni, hanem kizárólag az egyéni, a személyes érdemet és tehetséget. E város művelt közönsége torkig van már ama garázda, jögtalan és igazságtalan rendszerrel, melyet eddig e hivatal betöltése alkalmával követtek, és bizávt reméli, hogy ezúttal nem egyes hatalmas protektoroknak akarata, de az objektív igazság, az érdem kellő jutalmazása fog érvényesülni.

Ha valaki jó boston-táncos, avagy snajdij, víz cimbara — még nincs képséve a rendőrkapitányi állásra. De még a legzöszintebb jóakarát és ambíciót sem elégséges arra, hogy valaki ez állásra érdemes legyen. Ezen hivatal ugyanis nem arra való, hogy hivatala magasztalan áll szakembert neveljen, hogy mások kárával, tévedések, botlások és a magasabb fokú hatóságoktól nyert rosszaisok útján valakit a rendőrkapitányi állásra kiképezzen, hanem oly férfit kell kiidézni, a ki már ki-nevezetése alkalmával a megfelelő szakképzettséggel és tudással rendelkezik. A ki nem lakus és tudatlan, de körültekintő tapasztalattal, szakértelemmel bír már akkor, mikor hivatalát elfoglalja. Ez oly elemi föltétel, oly természetes óhaj, oly jogos kívánalom, hogy külön hangsúlyozása és megindokolása éppen

TÁRCA.

Fehér orgonák.

Is. Szep.

Az asszony az orgonabokrok között ült egy padon. Fejét hátrahajrattasította és a dús, fehérfürtös virágok az arcát simogatták, lágyan, alátájan; ő meg onfeledten szívta azok bódító illatát. A hold ezüstös fénye megvilágította az arcát, egész alakját, fehér ponygolája csipkefodráit... és ő úgy nézett ki ebben a csodaszép májusi éjszakában, az ezüstös holdfényben, mint az égi tündére.

Valahol egy közeli kávéházban muzsikáltak. Lány, andalító cigánymuzsika volt. A melodája úgy illt ehhez a poétikus tavaszi környezethez. Talán egy bánatos, szerelmes fiú hazutta az ideálját, mert a hegedű srt a primás kezében és egy mely bariton kísérete azt teli érzéssel... A szép asszony onfeledten, könnyes szemekkel hallgatta. És

ezek a bánatos melóidák rég eltemtet, fájó emlékeket idéztek feltelkében... Behúnyta a szemét és azt képzelte, hogy ő átéli a multat, az a sokszor elisrartott boldog multat, a mikor ott ült a virágzó orgonák alatt és szőtte az ő boldogos gyerekesével a jövő rózsaszínű fátját. Milyen tündéri szépnék, ragyogónak képzelte azt, telve boldogsággal, szerellemmel... Hová lett a sok reményiség, a tündéralmok! — Szétfoszoláltak, megsemmisültek — és nem maradt egyéb helyettük, mint sűrű, szürke ködölaty...

Tavaszi volt. Pompás viráglatyok, mosolygós kikelet. Az orgonák, az ő gyönyörű fehér virágai, teljes pompájukban virítottak. Ő tizenyolcéves volt, bájos, üde, akárcsak egy bimbózó, illatos fehér orgona. A szíve telve remény-nel, szerel-mel. Nagyon szeretett. Szép, eie-gáms ember volt az ideáljai, arcáról le-rítt a búské onézet. A város minden számbavehető lánya versengett a szívétért. Oh, hogy dobogott az ő szerelmes

leányiszíve, ha a férfi reá nézett, vagy beszélt vele. Mennyi álmatlan éjszakák volt okozója az a szép, nemes férfiarca! Hányszor futott ki a kertbe, az ő kedves rejtékhelyére, a sűrű, bimbózó orgonák közé; bele rejtette piruló arcát és ott suttogta számtalanszor: „szeretlek”.

Milyen nagy, végtelen nagy volt a boldogsága, mikor az a férfi megvallotta neki, hogy szereti. Úgy képzelte, hogy ismét átéli a rég mult felidőitlen napot. Szémet elől meglepet a dalás szép alak, hallotta lánya, behelgő szavait és szinte érezte tüzes csókját, forró ölelését... Nagy társaság volt náluk, csupa fiatal, gondatlan férfi és lány. Az ő születes-napját ünnepeleék, a tizenyolcadikát. Nagy, cigányos murit rendeztek a tiszteletére; a sokat jártakat és mikor ő eltárdt a táncról, észrevétlenül otthagya a társaságot, leült kedves helyére, virágzó orgonái közé, behúnyta a szemét, a kezét a szívéhez szorította és „reá-

gondolt. A mikor az előbb együtt táncoltak, a férfi olyan bűnösögtelenen nézett rá; a szemek mindig tállakoztak, szinte úgy látszott, mintha azt mondta volna az a férfi-szempár: „szeretlek”... Ott a tánchelyen a cigány abbaghata a víz muzsikát és egy szép, szomoró nótaba kezdett, a társaság énekekk kísérte. És ekkor megzörrentek a bokrok és előtte állt a férfi, az ő ideáljai. A leány szőlni sem tudot, csak telegye nyújtotta remegő kezét, a mire egy tüzes csókot kapott.

— Klára, — suttogta a férfi — szeretem.
— Szeretem, — visszhangzott Klára ajkáról.

— Enyém lesz?
— A tied.

Többet nem szóltak, mert ajkuk egy hosszú, szerelmes csókból forrott össze. És a szép, illatos, fehér orgonák ráhajoltak a szerelmesek fejére; ők is részt kívántak a boldogságból...

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-kőhögés, skrofulozis, influenza
sien számtalan tenár és orvos által naponta ajánva.

Sirolin

Ennek az érvényes és hatékony, megismert és kímélő, vértető, éjjeli készlet.

Mindhogy értéketlen utánzókat is kínálnak, kérjen mindenképp „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Sváj.)

„Roche”

Ennek az érvényes és hatékony, megismert és kímélő, vértető, éjjeli készlet.

csak a mi szomorú, korrumpált közviszonyaink közepette bir jelentőségű.

Városunkban igen sűrűn fordulnak elő a komplikáltabb bűnesetek. A szab. kir. város rendőrkapitányának jog- és hatásköre igen terjedelmes. Kezbe a polgárok legszembetűnőbb érintést diszkrecionális hatalom van letéve. Mindezen jogkörök a jogi élet fejlődésével szélesbednek, újabb és újabb kiegészítést és kiterjesztést nyernek. Az ipari- és mezőrendőri ügyeket kivéve, már ezidő szerint is a rendőrkapitány illetkezik az összes, a közigazgatási hatóság hatáskörébe adott kihágási ügyekben és úgy tudjuk, hogy legközelebb már kivétel nélkül valamennyi kihágási ügy fog a rendőrkapitányi bírásokhoz hatáskörébe utaltatni. A jog és törvény bonyoladmas útvesztőiben vezető Ariadne-fonál csak a jogi képzettség lehet. A kinél a jogi kvalifikáció hiányzik, eltéved a paraforgató labirintusában, és innen csak jogi tanácsok és abszurdumok révén tud kiszabadulni. Igaz ugyan, hogy az 1883 : I. t. c. — mely a köztisztviselők jogi minőségéről rendelkezik — 5. §-ának VII-ik pontja a rendezett-tanácsú város rendőrkapitánytól a jogi minősítést nem kívánja meg. Ámde ez egy régi, ma már elavult és tartatlantalan rendelkezés a törvénynek, melynek fogvatartóssága nem szolgálhat arra, hogy hivatan egyének ne té a maguk javára kiaknázzák. De különben is, az esetben, ha jogi kvalifikációval rendelkező, jogilag képzett, tehetséges pályázó akad, úgy csak nem szolgálhat a melioreszindokál az a körülmény, hogy e pályázónak jogi képzettség van!

Igen lényeges előfeltétel továbbá a szakképzettség követelménye is. A szaktudás ezen a téren elsőrendű

ajánló-levél, mert a tapasztalat, a gyakorlat a szakszerű működésnek megnyugtató biztosítéka. A rendőrkapitány működés éber figyelmet, gondos körültekintést, energiát és tapintatot kíván. És a ki mindezen tulajdonságok és képességek birtokában van, úgy ez lesz az a férfi, kiről elmondhatjuk majd, hogy: »omme tout! punctum...»

A közvélemény kíváncsián, érdeklődéssel várja a főispán döntését a pályázat ügyében. Igazság és érdem, ahogy megint csak magánérdek, privát befolyás — szóval protekció győzedelmeskedik-e? Oly embert kapunk-e, kit örömmel fogad mindenki, kinek e város közérdeke szíven tekszik, — vagy olyakat-e, ki csak hivatalnal betelakodók ide közénk, és kinek sem tudása, sem tehetsége nincsen? Szerzte az országban a megítésült nemzeti közélet hajnalhasadásnak diadalünnepeit ülök. Vajha virradna immár nálunk is, itt e városban és vármegyében, és bevilágítaná a közélet homályos útjait itt az igazság hajnalsugara!

Társadalmi bajok.

Vannak, a kik mindent szeretnek a legsötétebbnek látni; vannak olyanok, a kik mindent rózsásibbnak látnak. Tulajdonképpen mind a kettőnek van egy kis joga. Objektív szemlélőn ritkán akad. A társadalom is olyan, a milyen szemvégen nézik s az egyesek ítélete mindig visszamutal a helyzetre, a melyben az egyes él. Ha mindent komolyan figyelembe vesszük, talán nagyon-nagyon meg kell rostanunk az egyes véleményeket; legjobban azonban — ha tudunk tisztán látni — magunknak szemügyre venni a leltit és létülő dolgokat.

Leginkább szembeötlő az a szellemi és anyagi nyomor, mely a társadalomnak kivétel nélkül minden osztályát kinézta többé-kevésbé, és mely ellen mind-ezideig oly kevés győzött találtak.

A mi az objektív szemlélőt leginkább elszomorítja, az az alsórendű iparos-

és kereskedelmi osztály egy kis része, a mesteremberek tanulókban s részben segédemberek viszonya. Az inas felő örökös dobálózás közepette, egyedül szemlélő kincse az, a mit az inasokból — legtöbbszörre alig látható eredményen — belediktáltak. Semmi vagy nagyon kevés erkölcsi érzés juttathat csak a birtokba, mert hiány — kevés kivétellel — egyiknek sincs alkalmát az megszerezni. Így tehát, ha szorgalma van is, helytelen irányban fejlődik ki szellemileg. S ezeknek a szomoró dolgoknak következménye aztán a nyomor, mely zűrzavartól tör ki így halad felé a társadalom alsóbb osztályainak egyike vagy másika — kivétel mindig van — s különbséggel a többi is.

Megvan tehát az oka annak, hogy a társadalom egy része a másik ellen fordul. A nyomortól, a szellemileg és anyagilag koldus — a jólétben dúlakodó ellen. S ebben a harcban már nincs maga, mert ide csatlakoznak a legkülönfélébb zavaros elemek, a legtöbb proletár, előbb aztán napszám, hely- és foglalkozás nélküli egyén, kiket nemcsak az ifjúság és a nyomor, de az éhség és korlátosság is kerges tusára. Ezek szűkít legfőbbörsz a tüzet. Hogy aztán a közvélemény ezeket mily névelül ille, az teljesen egyre megy.

A sem anyagilag, sem pedig szellemileg a kik nem elégettek tömeg aztán azon osztály ellen fordul, melynek az ellenkező tapasztalat. Természetesen is itt rengeteg apró körülmény játszik közbe. A jobboldali és érzési népszóly nem akar közlekedni felé, de nem is tudna anyagi áldozatok nélkül. Anyagi áldozatot pedig ki várna valakitól a jelen körök; haszatlant fáradság — még gondolnánk is.

Ilyen körülmények közt tör ki aztán természetesen az idő érkezősége, az idő érejlésével az alsóbb társadalmi osztály harca a felsőbb ellen és azt nevezik mi legnagyobb részben sztrájkának, mely a munka megtagadásában áll. A sztrájk pedig nem egyéb, mint az elkorcsosult szociálisizmussal együtt fattyúhájtás.

Most tele van a levegő az elkorcsosult szociálisizmussal. Társadalmi betegségek az, melynek már régen megállították a diagnózist a társadalom és a politika doktori, de gyógyítani még sem tudák.

Mi tehát haszatlant is próbálnak ott, mi nekünk a béke jegyében meg-született jobb jövőbe és a jelen szűk-képeibe kell vetnünk bizalmunkat s nem

vágyva gondolni, a kit váró szüntelen, éhben és alomban, eljött érte... Most már nem válnak el többé soha, egymás lesznek örökre... Megragadta a kitartó karokat, hogy keblére boruljon szerelmesnek; hallotta hívó, szerelmes szavát és érezte forró ölelést... — Klára, édes, ébredjen! — hangzott gyengédén és mélyen.

Az asszony felnyitotta a szemét és körülnézett. Az őra állt mellette. Át ölelte tartotta a derekát és úgy ébresztgette. Ó meg gőrcsösen szorongatott karjaiban egy realjóhi órgonágot; a fehér néző virágok egészen befödtek lengé ruháját. — Most jöttek haza, — folytatta a férje — de a szobáját üresen találtam, Mindjárt sejtettem, hogy itt azér, azért egyenesen ide tartottam. Ügylátszik, az érzés virágillat elkábította, úgy tudtam felé, hogy mily álmálom! Mondja meg, miről álmodtam, az arca olyan mosolygós volt!...

Klára lassacskán fölésmélt. Elengedte az orgonákat és kezeivel gyöngimotná homlokát; majd az urára nézett, a ki kérdően tekintett re.

— A boldogságról álmodtam, — jelentette ki halikán, egy nagyot sóhajtva. És megindult a ház felé, lassú, fáradt lépésekkel; kezeivel szórakozottan tépdeste egy orgonavirág fehér szirmait.

szabad mindjárt pálcát törönnék saját maguk felett. Ne lássuk az általam említett dolkokat tiltóeseteknek s vegyük tekintetbe, hogy idegen országokban még erősebben dühognek ily betegségek, pedig ott a műveltség és szellemi javak nagyobb jöletnek örövendek, mint nálunk.

Örvendjünk tehát, hogy a bajok nálunk aránylag még nem túlnagyon, higgadt gondkölzösséssel és minél több jóakarattal ki is dolgozhatjuk a társadalom e csorbáját.

Nem kell katolai paradé!

A «Gott erhalte» elmaradhat.

Azokat az öröndetes napokat éljük, midőn a nemzeti óndatuk kezd fölebredni. A nemzeti kormány eddigi működésének rövid ideje alatt is figyelemreméltó eredményeket tudott elérni, melyek között nem utolsó helyen említendő a császári felekezésre zászló mellesze.

Ezen a színeváltozáson kívül van még egy bizonyos dallam is, mely sérti nemzeti érzőnetünket — a «Gott erhalte».

Van egy ünnepe a katolikusoknak: Úrnapi, mikor az ünneplésy körmenet-here kirendelt katonaság dísz-szortúze után utczahosszant hatalmas akkordokban zendül föl a rezendában «Gott erhalte-je. Ennek az odódius dallamnak a zűgása úgy a jórölelköben, mint az átjatoskodókban nagyon vegyes érzelmeket szokott felkelteni, mi a jelen viszonyok és körülmények között könnyen botrántra, vagy legalább tüntetésre adhatna alkalmat. Erre sem a polgároknak, sem a hívőknek, sem a katonaságnak semmi szükségé. Ajánljuk el az illetékes körök figyelmébe. Semmint 4-szer vegyő hallgassuk, hogy «Gott erhalte unser Kaiser», — maradjon el inkább az egész katolai paradé, sortűzestül, bandástul, mindenestül.

== H I R E K ==

• Református istentisztelet. Június 4-ikén, pünkösd másnapján dé. 11 óra-kor Úrvasorával egybekötött cv. ref. istentisztelet lesz az evang. templomban. Er alkalommal a konfirmálandó ifjak hitbeli megerősítést is nyernek.

• Egyjézsek. Klein Ármín Sáros-újvárok éljegyzte Weiss Irénke úrlányt, Weisz Sámuel helybeli kereskedő legényt. (Mindem külön tudósítás helyett) — Dr. Offel Béla késmárki lycuuni tanár éljegyzte Römer Anna úrlányt, Römer Henrik, Hohenlohe herceg landosi örödszének leányát.

• A Thököly-harmak Késmárkon. Lapunk legutóbbi számbában távirat alakban bár közöltük, hogy a kilences bizottság határozata értelmében Késmárk város kapja meg Thököly harmait. Május 22-ikén este dött el véglegesen az a kérdés, hogy Thököly Iure harmait Késmárkra vagy Eperjesre szállítsák e. l. A Magyar Tudományos Akadémia egyik ülésében 5-től 8 óráig ülésezett az a kilences bizottság, a mely hivata volt ezt a kérdést elődönteni. A bizottság tagjai Zsilinszky Mihály val. b. t. tan. akad. tag elnöklete mellett: Thy Kálmán akad. tag, Késmárk részéről Burgán Aladár országgy. képviselő, Danisza Frigyes ev. lelkész és Offel Jenő dr. ic. tanár, Eperjes részéről dr. Florián Károly és dr. Mikler Károly akad. tanárok és Bergkava ev. lelkész. Érdekes vita fejlődött ki a két város képviselői között. Eperjes városának megbízottai arra hivatkoztak, hogy Thököly Iure két évig ott járt iskolába és ezen a címen bünykiják őt maguknak. Ezzel szemben Burgán Aladár országgy. képviselő hosszabb beszédben kifejtette, hogy Késmárk városát illetik meg Thököly harmait, mert ez a város áldozott legtozabb a Thököly-kultuszért, ez a város renováltata a Thököly-vérát, a hol

Mire visszatérték a társasághoz, már jegyesek voltak. A férfi gomblyukában ott diszszelt egy orgonavirág.

— A szerelmünk emlékére; tegye el örökre — mondta neki a leány.

És ismét jött egy új tavasz. De ez nem hozott örömet, boldogságot. Esküvőre készültek. A leány azt hitte, nem bírja el kicsiny szíve a nagy, a vezélni boldogságot. Egymás legelőre egy év hosszú várás után. Maga előtt látta a kiválgtott templomot, a díszes zásznépet, hallotta az esküd elhangzani arról az édes ajkáról... mint meg lesz nemokára; mire az orgonák kivrulnak teljes pompájukban, az ő menyasszonyi kocsiját fogják majd díszíteni velük. És az orgonák kinyitottak, a kert telis-tele volt illatukkal, de a menyasszonyi kocsit nem diszítették fel. Nem is mentek eszükre. Csak egy koporsó szórtak tele fehér firtokkal. Abból fonták a menyasszonyi kocsizóját a völégény koporsójára. A szívére pedig oda tettkék azt az el-szárdart virágot, a mit az eljegyzésük emlékére adott át neki a leány. A talizán nem kimélte őt meg az ellenfél gyilkos golyójától. Pedig hogy őrizte, mindig magánál hordta azt a száraz, fehér orgonát.

A leány azt hitte, hogy meg kell halnia; de a nagy fájdalom nem ölte meg. Pedig hogy látta, hogy várta a

halált. Beletemetkezett kedves virágai közbe és kérte őket, hogy öljek meg őt. De azok nem ölték meg. A sors könyvében úgy volt megírva, hogy neki élni kell. Most már nem várta a tavaszt, nem állt a kikeletnek, úgy képzelt, hogy számára már nincs többé boldogság... Három tavasz múlt el minden öröm, minden remény nélkül. A nyegdediken aztán feldisztették a menyasszonyi kocsit fehér orgonákkal. És ő ott állt a kiválgtott templomban, az oltár előtt, díszes napszínű körülveve. Hallotta az esküt a völégény ajkáról, de a szíve nem volt tele boldogsággal; fáslutan, közönyösen lépett az oltár elé, a szűk kíváncságra; szeretetve, de nem szeretve... —

Ot tavasz múlt el azóta bórúsan, hidegen. A szíve nem tudott fölsimegedni. Neki járt a kikelet, a virágfakadás. A szomoró emlékek ilyenkor újult erővel törtek elő lelkéből. A multak élt csodáiban... És a mint belebámúlt a hulladék-fizsákba, előtte látta egykori völégénye alakját, réd mosolygós és kitártá felele öröm, férfias karjait, hogy átolelje őt... Igen, ő legalább is úgy képzelt. De hogy is lehetne ez más-keppen ezen a szép, szerelmes, május-i éjszákán. Nem, az ő szíve nem maradt-hal hidegen, üresen; neki joga van szeretni. Itt állt előtte az, a kire olyan

Thököly született, nevelkedett, a hol mint házas ember élt és a honnan a híres Nadasy-féle össeközös kiindult. Majd Thaly Kálmán történelmi adatokkal támogatott beszédében Késmárk város kérelmét támogatta. A bizottságban a többség Késmárk városa mellett döntött és Zsilinsky Mihály elnök döntő szavazata nélkül is került sor. A havnak házas szállására vonatkozó további kérdések elintézésére a miniszterelőnöki feladata lesz és a Művelődési Orsz. Bizottsága fog meg határozni abban a kérdésben, hogyan török-éj a havnak elhelyezése a késmárki új evang. templomban. Valószínű, hogy e célra külön mauzoleumot állítanak föl.

* Az eperjesi magy. kir. pénzügy-igazgatóság és a melléje rendelt számvetőség, valamint az eperjesi magy. kir. adóhivatalnál a hivatalos órák június 1-jétől kezdve augusztus 30-ig reggel 10-ig, délután 2 óráig, vasár- és ünnepnapokon pedig d. u. 9-12-ig lettek megállapítva.

* Tiszújító közgyűlés. Bárfa város képviselőtestülete a városi építési állás betöltése céljából május 24-ikén délután 10 órákor tisztújító közgyűlést tartott.

* A matatórkör részére kifogástalan minőségű fénypénczét szereztek kaphatók Eperjesen Cattarinonai.

* Eperjesi Kerületi Betegsegélyező-pénztár közgyűlése. Az Eperjesi Kerületi Betegsegélyező-pénztár május 24-ikén, csütörtökön tartotta meg rendes évi közgyűlést a városban tartalmában megemlékezéssel a városban született nemzethez. Székely Henrik igazgatósági elnök beszédében mindenekelőtt sajátjait fejezte ki, hogy úgy az érdeket tagok, valamint a munkaadók oly nagy közönnnyel viselkednek a pénztár ügyét iránt pedig — úgy mond — megérdemelné ezen honbani intézmény, hogy mindkét részlől több érdeklődést mutassanak vele szemben.

Kéri a jelenlévőket, hogy ne csüggedjenek és működjenek tovább is a pénztár érdekében oly odaadással, mint az igazgatóság, mely nem kimél semmiféle fáradság s szociális politikáinknak egyik sarokalapot képező ezen intézmény feladata magaslatairól kívánja említeni. Az igazgatóság jelentés beszámoló, hogy miért nem tartott meg az évi közgyűlést rendes idejében, és hogy az 1905. évi bevétel az 1904. évi bevételnél 3482 kor. 58 fillérel, vagyis 18%, kalmagassabb volt. Az 1905. évi kiadás 2742 kor. 46 fill., vagyis 25%, a kiadás haladta túl az 1904. évi kiadást. Igazgatási költségére a többel-bevételből 4¹/₂ százelet fordított. Az eddig egyáltalán nem kiküldött tartalékaira az igazgatóság a f. é. első negyedében 950 kor. 40 filléret helyezett el. A felmenyített megadása után megtejtették a választások. Megválasztottak: Spitzköp Sándor és Schwarz Nándor mint rendes, Fleischer Gusztáv és Kuchár István mint póttagok az igazgatóságba; Bohrand Lajos, Reichard József, Hannel Elek, Hollósi Samu, Oravecz Gyula és Pollák Jakab rendes. Könyvkiadó, Furer Albert és Dósis Ferenc póttagok a felügyelőbizottságba. Az újabb módosított alapszabály 11. §-a oda módosított, hogy a régi e pont — mely szerinti a tagok családjait ingyen orvosi és gyógyszer-segélyben részesülnek — ismét felvetették; az f. pontban 20-szoros temetkezési segély helyett 30-szoros állapított meg, és végül, hogy azok, a kik bábáznak, gyermeküket is temetkezési segélyre igényt tartanak, kotelesek anyanyelvű tanúsványt bemutatni.

* Fördő-megnyitás. Carmite-fürdő vendéglője május 24-ikén, csütörtökön megnyitja. A Fördő-vendéglő ezidei bérleje Simegh Géza úr vendégül, a ki minden töle teltető el fog követni, hogy a közönség minden irányú igényeit kielégítse. Kitűnő konyha, jó magyar borok, méltányosan megállapított árak, pontos

kiszolgálás azok a tényezők, melyekkel a közönség pártfogását ki akarja érdemelni. A gyönyörű fekvésű fürdő népszerűbbé tette végeztet majlások alkalmával ingyen engedi át a fürdő nagy tánc-termet, sőt az ételt és italok árát is aránylagosan leszállítja. Mindezt nagy falagszokzon hirdeti a vendégül új bérleje, mely felhívja olvasóink figyelmét.

* Az E. T. V. E. a Debreceni tornaversenyen. Az Eperjesi Tornacs és Vívóegyesület tornászai és fűléssalada-csapatjai tegnap d. e. 11 órákor utaztak el a debreceni országos tornaversenyre. Az egyesületnek jelenleg kiváló erői vannak, kik az ország jelesjei szemben is megállják majd helyüket Reményi lehel, hogy több tag — a kik fűléssalada-csapat valamelyike pedig minden valószínűség szerint — győzelmesen kerül ki e nagy küzdelemből s az egyesület ezen szereplése is csak növeleli fogja jeles atlétaiként az egész ország sportközönsége által elismert jó hírnevét.

* A földművelésügyi miniszter leirata. Darányi Ignác, az új földművelésügyi miniszter kinevezetése alkalmából a következő leiratot intézte Sárosvármegye Gazdasági Egyesületehez: „A vármegyei gazdasági egyesületnek, Eperjes. Ó csász. és apostoli királyi Felsőegyesület 8-ikán Bécsben kelt legfeljebb kézirattal engem magyar földművelésügyi miniszterével legkegyelmesebben kinevezni méltóztott. Midőn tehát a magyar földművelésügyi minisztérium vezetése átveszem, szívesen jelentem ki, hogy hazánk földművelésügyi érdekeinek előmozdítására irányuló tevékenységében az egyesület közreműködésére is számított, s biztosthatom egyúttal az egyesületet, hogy különös örömmel fogszolgálni, ha hasonló törekvéseit és tevékenységét részmérőli is támogatatom és elősegíthetem. Budapest, 1906. április 18. Darányi S. k.”

* Fényképezési sötét-kamarát rendezett b. Cattarinó Sándor fényképezési cirkulák és fényképfelrakta Eperjesen s azt a 1. amatorkörnek — nem-vásárlóknak is — ingyenes használatra engedéi át.

* Az Eperjesi Kereskedők és Kereskedő-Ifjak Egyesülete május 22-ikén este 8¹/₂ órákor rendes választmányi ülést tartott, melyen elhatározták, hogy az egyet tagul lép be az alakuló Fűszer-, Vegyes- és Kiskereskedők Orsz. Egyesületebe. — Elhatározták továbbá, hogy Czemeté-fürdőn június elsején nyári táncmulatságot rendez, az előkészületek megkezdése bizottságot küldött ki. — Divald Lajoshoz, neje elhunytja alkalmából, részvétartókat intéztek. — Linkesh Károly uszodajulatonnál felkeltetve az ütés, hogy uszodáját a kereskedők-Ifjúság részére mérsékelt árban engedje át. — Dósbis Elek főmérnök utra egy felolvasás megtartására fogja felkérni. — Az ülés fűléssaladdal vette tudomásul Szegey Mihály egyetki szolgá elhunytja. A szolgai állás Fenyk János kerületi betegsegélyező-pénztári szolgálatteléte be.

* A Magyar Kártyegyeselet Eperjesi Osztályában nagy élménst okozkodik. A társadalom, a mint az előző volt látható, nem éri be a hivatalosan kijelölt kirándulásokkal, hanem az Országgyűlési tevékenységnek nagy öröme, hogy is előlly terelvei. Újabbán hét új kirándulást jelentettek be az érdeklődők: 1. Május 27-ikére a Cserög-hegyláncra; rendező: dr. Szilávk M. és Uhlig Á. 2. Július 15-ikére a Zöld-tóhoz; rendező: Mussoni A. 3. Július 22-ikére a Klotpana hegycsúcsra; rendező: S. Schönwiesner J. 4. Aug. 5-ikére a Kistarapán völgybe (Ót-öt); rendező: Mussoni A. 5. Augusztus 16. és 20-ikén Ferenz Jászai-csúcs. Lengyel-nyereg; rendező: Berzevics E. 6. Szeptember 9-ikén Takabányi Símeny; rendező: dr. Szilávk M.

7. Szeptember 20-ikán Királyhagyó; rendező: dr. Szilávk M.

A június 24., július 1., július 8., aug. 12. és szeptember 16-ik 30-ikára és vasárnapok megfoglatathatók. Fölkéretnek az Országgyűlés tagjai, hogy e napokkal mielőbb rendelkezzenek, úgy, hogy június közepé táján az egész nyári-programm kész legyen. A május 27-ikére, vasárnap délutánra tervbe vitt borkerti kirándulásra gyűlések a városába előtt, d. u. 1¹/₂ órákor, indulás 1¹/₂ órákor.

* A Kosd. a Táttra érdeklében. A milánói kiállitás magyar csoportjában felöltés tárgya a Táttra dobombróvíví képe, mely Marhenke Frigyes Vilmos budapesti szobrász sikerült munkája. A képet a kassa-oderbergi vasút igazgatóság készítette, hogy az idegenek figyelmét szép Táttránkra felhívja. A dobombróvíví színezése nagyon szép; mértéke 1:2500.

* Agyonközönség a gyorsvonat. Csütörtökön d. u. 4 és 5 óra között Buzs János téhényi lakos, valószínűleg öngyilkossági szándékkal a szentistváni oldalról bement az alagútba. Alig haladt 20 méternyire, midőn arra rogtott az oderbergi gyorsvonat és a szerencsétlen ember keresztülgyötött. Testét két részre szakította, felső törzset pedig a mozdony tovább sodorta vagy 60 méterrel. Az elgázolt nem vettek zsonal észre, csak később, midőn a pályáról az alagutat vizsgálta. A vizsgálatot azonnal megindították. Minden jel arra mutat, hogy öngyilkosság esete forog fel, melyt az eszenrelésben emög állított azért követelték, mert feleségével erősen összevesztet.

* Tennis-rakettek, labdák stb. kaphatók Theres Armin díszterem, gyermek-játék-, feyver- és hangszer-raktárában Eperjesen, Főutca 58. sz.

* Gyümölcsészeti tanfolyam. A n. földművelésügyi miniszter rendelkezése a kiszabni állami fűléssalada április 16-ikétől ápr. 26-ikéig gyümölcsészeti tanfolyam tartott. Ezen tanfolyamon 16 tanítót vett részt. A tanfolyam záróvizsgájára kormánybiztosnak Kovács Béla kassai gazdasz-tanintézet igazgató küldeték ki.

* Gazdasági cseledj jutalmazása. A földművelésügyi minisztérium, a gazdasági egyesület javaslataira, két gazdasági cseledt egy megőzadásig munkát jutalmazott egyenként 50 koronával és díszoklevéllel, kik hosszabb ideig hűséggel és szorgalommal szolgálták egy helyen.

A jutalmat és díszoklevélet Semező Boldizsár vármegyeinek főispánja, f. évi május 28-ikán délután 1¹/₂ órákor fogja a vármegyei elnökségben a jutalmazottak kiosztani.

* Letartozottok cipészeged. Kásáról íra tudósított, hogy az csütörtökön a város s a Széchenyi-térigben az őrtárol rendőr holtrezegen talált egy kassai suszterinast; mellette egy idegen fű bevert, a ki magától előállította alkalmával Szontag János eperjesi cipészatonnak mondotta. Azt is állította, hogy Eperjesen Lipták suszterinál dolgozott, továbbá, hogy anyjától 20 koronát kapott ruhára, a melyt pént azonnan barátival Kassán elmulatta. Úgyanzen valotta a később kijózanodott Korchnoly Kálmán és barátja Benes László cipészatonon is. A kassai rendőrség azonnal Eperjesre táviratozt az ügyben s a válasz egészen mást mondott. E szerint ugyanis a cipészatonon valódi neve Szabolcs József és nem Lipták, hanem Mathe Emil eperjesi cipésznel dolgozott, a kitől 40 koronát loptott el. A tolvaj cipészeged letartoztatták és Eperjesre átkísérték.

* Légzőszerveink élességei az ősz és tél-e nagyon gyakran támadnak az idősakoztak mindennemű gyűléssok és hurutok. Ily betegségek azonnal figyelemmel kell kíséren, mivel az elhanyagolás hosszantartó és nem ritkán meg az életet is veszélyeztető hurutos megbete-

gedésekhez vezetnek. Nem is szabad használni a házi orvosi kísérleti tapasztalatot, hanem azonnal egy igazi gyógyhatású szerrel kell folyamodni. Ily szerk közül első helyen áll a «Sirolin-Roché», melynek kiváló gyógyhatása az orvok egyetemes nyilatkozata alapján elismerve. «Sirolin-Roché» minden gyógyszerzártan kapható.

* Talált pisztoly. Tkacs Viktor abosi lakos március 5-ikén a somosi Tarczából melet, a somosi oldalon, börtökben 1 hatlovót fogszipistolyt s 8 drb tölényt talált. Tulajdonosa ismeretlen.

* Kimutatás az állati ragadós járványos betegségek állásáról. Lefele: Felsőtarcai j.: Roskovány. Makoviczai j.: Felsőcsérnye — Rühök. Felsőtarcai j.: Décső, Vassómla. Tapolyi j.: Karácsonymező, Várjafalu. Sertés-orvász: Alsótarcai járás: Óruszin, Sárosberetű, Somos, Turina. Felsőtarcai j.: Felsőkönya, Magyarjakabfalu. Tapolyi járás: Girát, Kurima.

== TÖRVÉNYSZÉK. ==

Esküdtszéki tárgyalás

A május 21-ikén tartott esküdtszéki tárgyaláson elintéztet nyert Macej András az ügye. Macej András, egy kajitai gazdának a kocsiá, ez év farsangjának utolsó napján több legényártsalada a falusi kocszmába ment mulatozás céljából. A legények között volt Ondrejko László is, egy kajitai földmőz gazdának a fia, a ki jökővedben birkozást rendezett s Macej Andrásnak fogadást ajánlott, hogy egy ugyancsak ottlővő legényt földözv hata. A fogadást vesztő fél tartozott egy-egy délután fizetni. A birkozás Ondrejko részére dőlt el kedvezően, de Macej ennek dacára a rum árák fizeteni nem akarta. Mire Ondrejko fogott egy bunktót s azzal Macej András nyakába vágta. Macej az útrét nem vízszonozta, de gazdájának bejelentése erre akarta a bántalmat Ondrejkonak megbocsátani, sőt kijelentette, hogy majd vissza fogja ezt néni fizetni. És csakugyan forralta a bosszút, levén az alkalmat, hogy azt keresztülgyöttes. Nagypénteken aztán megjött az alkalom. Macej András má reggel belekötött a kocszmában egy Polyák Károly nevű parasztlégenybe, aki fenyegetőzve távozott, mondván: Elmelegj Ondrejktől, majd ad az nekeld! Erre Macej fogta magát és hazaszaladt egy késsert. A kést a csizmaszárba rejtette s ismét beállított a kocszmába. Ott a kocszmáros egyeddi taláta s ennek mutogatta a kést ezekkel a szavakkal: Ezt ma megjelzi valaki! — Nemokára jöttek többen a parasztlégeny közül, köztük Ondrejko László is, a ki először békésen időgölt a többiekkel, majd aztán egy Kovács István nevű legénylyen összekapott, azt felpozta s a kocszmából kidobta. Aztán rágyújtott egy cigarettára s a ki akart menni, Macej András erre feláll s rászól: Ej, ha te nem ilyen pofont adnál! Amaz pedig válaszolt: Hát kaphtsz te is ilyet! Macej András biztatta, hogy: No, hadd lássuk, adt hád egyet! A másik megulta a dolgot, aztán: semmi dolga velem. Erre Macej felugrik, hozzálép s a csizmaszárból kirántott késsel Ondrejkojt úgy távirta balhálteknak, hogy utóbbi szö nékülti összeszék s meghal. A kés olyan erősen hatolt a fejébe, hogy Macej azt csak nagy erőlködéssel tudta belőle megszerezni. — A vádat Fuhrmann Andor kir. ügyész képviselte, a védőt tiszter dr. Weiszer Emil ügyvéd látta el. Előbbi szándékos emberöltést tudt lenforogni, míg a védő csak halált okozó súlyos testi sértsét tudt bebizonyítani. Az esküdtszéki védő felkötés ottzarták, mire a bíróság hat évi fegyházbüntetésre ítélte a vádlottat. Az ítélet jogerős.

Kiadja a szerkesztőség.

NYILTÉR.

LECKÉNYESSEB IZLÉST KIELÉGÍTŐ CSEMEGE-FAGYLI!

BERGER FALVÁHAZA.

Nyilatkozat.

A KASCHNER ZEITUNG napilapnak 1905. évi május hó 13-iki, 55-ik számban a naphirek rovatában „Billiges Futter” cím alatt közlemény jelent meg, melyben Lichtig Takab erjesi lakos, szállítmányozó úrra néve szerző és rágalmozd kitételek foglaltanak. Alulírott, mint a cikk szerzője, ezenel kijelentem, hogy a cikkben foglalt tényállítás és kitételek téves információción és adatokon alapulnak, a tényállítás a valóságnak meg nem felel — miert is az általam használt sértő kifejezéseket és állításokat ezenel visszavonom, azokat meg nem történnék tekinteni kívánom és azok fölött legósintébb sajnálatomat fejezem ki.

Eperjes, 1906. május 21.

Pasternák Manó s. k.

* E rovat alatt közöltekért nem vállal felelősséget a Szék

Új vasúti menetrend.

Érvényes 1906. évi május hó 1-től.

Orló—Eperjes—Budapest:

Table with 4 columns: Station, ind., Csek hft, and 746. Rows include Héthárs, Kiszében, Eperjes megálló, Eperjes érk.

Table with 4 columns: Station, Eperjes ind., Abos érk., Kassa érk., Budapest érk.

Budapest—Eperjes—Orló:

Table with 4 columns: Station, Budapest ind., Abos érk., Eperjes érk.

Table with 4 columns: Station, Eperjes ind., Eperjes megálló, Héthárs érk., Kiszében érk., Budapest érk., Orló érk.

Eperjes—Bartfa:

Table with 4 columns: Station, Eperjes ind., Bartfa érk.

Bartfa—Eperjes:

Table with 4 columns: Station, Bartfa ind., Eperjes érk.

Szepesség felé indul a vonat:

Table with 4 columns: Station, Eperjes megálló ind., EPERJES érk.

Table with 4 columns: Station, EPERJES ind., Abos érk., Margitfalva érk., Csécsényfalva érk., Szepesfalva érk., Fényfalva érk., Zákara érk., Poprád érk.

Szepesség felől érkezik a vonat:

Table with 4 columns: Station, Poprád ind., Abos érk., EPERJES érk., EPERJES megálló érk.

991—1906. tkvi szám.

Árverési hirdmény kivonata.

A kiszébeni kir. bíróságnak, mint telekényviselt hatóság a benyújtott kérelmek következtében a dr. Turkinay Aladár erjesi ügyvéd által képviselt Pipa András végrehajtásának Derezák Jánosra szül. Pipa Mária és Pipa András (János fia) városalmi lakosok végrehajtást szenvedtek elleni 598 k. számú, ennek 1903. évi február 7-ikétől járó 5% kamattal, 74 kor. 65 fillérrel, 25 kor. 75 fillérrel és még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881 LX. t.c. 144. §-a alapján s. a 146. és 156. §§-ai értelmében a vörösalom J. sz. tjbkven foglalt 1.-ad. ár. telekhez kiosztott A. I. 1—19. sor., 23/a., 34. 83., 104., 110., 115.—166. 160., 183., 232., 245., 277—278., 301., 319., 328., 371., 423 a., 424 a.) 251., 350., 22/b. hr. sz. birtokrészekből álló ingatlanok, a R. 30., 31. sorszámkal általi bejegyzés szerinti V.-ed részben a végrehajtást szenvedők nevére írt jutalékra az ezenel 1904. koronban megállapított becs- és kiadási árban a végrehajtási árverést elrendeli s. azt, valamint a megállapított feltételeket ezenel közhírré teszi, s. a nyilvános árverés időpontját közölgén az 1906. évi június 18-ai napjának d. u. 9. §-a jlt. értelmében megparatni, a következő, úgy a tkvi hivatalban, mint Vörösalom község. házában kiűgésztett s. megtekinthető feltételek mellett:

- 1. Kiszűltés ár a fent megállapított becsért.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kiadási árban alul is eladható.
3. Árverési szándékot tartomak az ingatlan becsértéknek 10%-át, vagyis 84 koronát készpénzben, vagy óvadék képes értékpapírral a kiadott kérelem megfizetéséig.
Kir. bíróság, mint tkvi hatóság. Kochina s. k. Kiszében, 1906. május 14-iken.

Az Eperjesi Takarékpénztárnál

f. évi május 28-ikán a kézizalógokra kitűzött árverésen a Nagyszéni Műmalomnak 7 darab részvény is kertil eladása.

Magánoktatás francia nyelvből és zongorázásból

a Főutca 49. sz., II. em., 10-ik sz. lakásban (Szentandrásy-ház).

Tavaszi és nyári idény 1906. évre. VALÓDI BRÜNNI SZÖVETEK. Egy szelvény ára 310 mft. K 7—8, —, 10 — 10. K 12—14 — jobb. K 16—18 — finom. K 20 — legfinomabb. SIEGEL-IMHOF, BRÜNN.

Tiszta MAKULATURA-PAPIROS eladó lapunk kiadóhivatallában.

Az 1902. évi pozsonyi kiállításán is kiválóan jó gyártmányú 2 oklevélű kintetűve. Az 1904. évi bécsi nemzetközi kiállításán a legnagyobb díjjal; nagy aláméremmel kintetűve. „GNOM” benzinmotor és „GNOM” szivógázmotor. 3000-nél több van üzemben. Üzemben megtekinthető: Moszár Sándor, Eperjes, Gesszmann S., Eperjes, Rothmann M. A., Eperjes, Müller Bernát sörgyár, Nagymihály, Weinberger Ign., Saros-polyanka, Judikovits B.-nél, Csécsohó. OBERURSELI MOTORGYÁR RÉSZV. TÁRSASÁG Iroda és raktár: BUDAPEST, VI., Outca 6. sz.

53—1906. vh. sz.

Árverési hirdmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a gállici kir. járásbíró-ságnak 1906. évi V. 8. sz. végzése következtében dr. Springer Zoltán felhatalozott ügyvéd által képviselt Makovczay Tarsadalmi Egyület javára Felser Kálmán en. 10. kor. 12 fill. s. jár. erjegző 1906. évi január hó 31-ikén jogtanostól kiadott végrehajtási utján le- és felúglatott és 698 koronára becsült birtokok és rubeumai nyilvános árverésen eladotnak. Mely árverésnek a grállici kir. járásbíró-jegző 1906. évi V. 8. sz. végzése folyrtán 10. kor. 12 fill. tökéletesült és eddig összesen 38 kor. 11 filléren bíróság már megállapított költségei erjegző Margonyai községben leendő esküszöklésére 1906. évi június hó 18-ai napjának d. u. 2. §-a jlt. határolódó kitételek és ahhoz a venni szándékozók úgy megjegyzéseket benyújtak, hogy az érintett ingatlok az 1881 LX. t.c. 102. §-a értelmében készpénzítés és azokra kiadott jogok nyertek volna, az árverés az 1881 LX. t.c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendelték.

Csécsohó, 1906. május 19. Bodnár Béla, kir. bírósági végrehajtó.

A CZIGELKAI István-forrás

Európa minden ásványvíz-forrásai között a legmagasabb szikso- és szénásvartalommal bír. A legjobb gyógy- és borvíz.

A Czigelkai Lajos-forrás jód-tartalmú gyógyvíz, s mint ilyen, ajánlható mindennemű mirigy- és vérébajknál. Főraktár: Kónya Miklós fűszer- és csemegeüzletében, valamint kapható minden fűszer- és csemege-üzletben Eperjesen.

Saját termésű hegyaljai pecsenye- és szamorodni

borait

50 literen felüli horidokban vagy palackban szállítja Hirsch Albert szállítóbirtokos lelakoshelyén, Sátoraljaújhegy.

Egy közel 40 év óta fennálló, jól bevezetett

vegyeskereskedés házzal

gyümölcs- és veteményes-kerttel Sebeskellemesen, melyhez még egy jól jövedelmező kisebb bérház is tartozik, családi körkörülmények miatt szabad kézből jutányos áron eladó.

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos: Özv. Wiesner Dóra Sebeskellemesen, Eperjes mellett.